

השותפין פרק ראשון בבא בתרא

יא.

עין משפט
נר מצוה

צד א מיי פ"א מהל' רוח
ותמית נפש הלבב נז'
צד ב ג ד מיי פ"א מהל'
שמיטת הל' ד ופ"ב
הלל' א סמנ עשין פב
טו"ש"ע ח"מ ס' קעג סעף
ג:

צו ה מיי פ"א הל' ה
סמנ עש:
צו ו מיי פ"א ד סמנ
עש טו"ש"ע פ"א סעף ג:
צז ז ח מיי פ"א פ"ב
הלל' ט סמנ עש
טו"ש"ע ח"מ ס' קעג סעף
ה:

צח ט מיי פ"א הל' א וסמנ
עש טו"ש"ע ח"מ ס'
קעג סעף ג:
ק י ב ל מיי פ"א וסמנ עש
טו"ש"ע ח"מ ס' קעג
סעף ה:
קא מ נ מיי פ"א הל' ז
טו"ש"ע פ"א ס' ג:

רבינו גרשום

מוכח מכללי השמונים
היה: במקום שאין עושין
פירות. השמטת המונח
באוצר אינו מייחד כלום:
אם קנה בה קרקע הריאוי
לבות דירה א"פ שלא
עשה בה דירה: פ"ב ארבע
אמות לזה ר' אבות לזה
שאמרו בחצר חוץ משל
פתחים דלכל פתח יש לו
בית ד' אמות ברוחב משאו.
ועכשיו א"פ היה חצר ט"ו'
אמה דמני פתחים ח'
ולחוק ח' (חלקים) והיינו
ח' אמות לכל אחד עם
הפתח של ח' אמה ר"ב הונג
חצר מתחלקת לפי פתחיה.
אמה הניח להם את אביהן לזה
בית אחד של ב' פתחים
ולזה בית אחד של פתח
אחד ולפני ביתם הללו
היתה חצר מתחלקת אותה
חצר לפי פתחיה וזה שיש
לו ב' פתחים נוטל ב' דיות
מן החצר וזה שאין לו אלא
פתח אחד נוטל לשיש דלפי
שיש חוקק לזה ט"ו: ורב
חסדא אמר ד' אמות לכל
פתח ופתח. ולא כל שתי
דיות החצר דאי מייחד מד'
ד' לכל פתח חולקין בשוה:
ח' אמות באורך החצר
כנגד ח' אמות של רוחב
הפתח וד' אמות ברוחב
החצר כנגד הפתח. כלומר
דלא שקל אלא (על ח'
ברוחב ד': פירא דסופלי
אמה הניעם חצר אחת
גודלה וביחוד אותה חצר
היתה פירא דסופלי חפירה
משמישין גרתיים המורים
לצורך מאכל בהמה הניעם
ליורש אותה פירא
דסופלי. יש לו ד' אמות
בחצר וזה הואיל דעדיין לא
עשה פתח ודרך לאותה:
חצירה אבותין ידש לו ד'
אמות לכל רוח ליכנס באיזה
רוח שירצה ולהשמיט ד'
אמות לכל רוח: אלא שלא
יחד אבותין פתח. לאותה
חפירה דסופלי: אבל וכו'.
ל"א אם יש לאחד מן
השותפים פירות דסופלי
חריץ שמישין בו תבן
ומספוא לשוורים בהאי
חצר נוטל ד' אמות לכל
רוח של חריץ זו כלומר
כשיצור השמיט ובעבודת
לסטול החריץ לבד החלוקה
שהולקין בשוה ידש לו
ליטול לפי חוקק דאית ליה
בתוך החצר. למורי הרב:
אכסדרה נג מקורה הקבוע
על ד' קונטיין ופתחה מכל
צדדיה ואינה עשויה אלא
לצל בעלמא כשחולקין את
אבל

דלא סיימוה קמיה. דר' אמר דלעני עובדי כוכבים חלקן רבא והנך דלמנן לעיל (דף טו. ב.) דשדרה נמי איפרא הורמני למנוה רבה משום שלום מלכות נמי קבלינהו ולא אפשר ליה לחלקן לעני עובדי כוכבים דאסור לגנוז דעת הצדקה ופילו דעמו של עובד כוכבים [חולין לה]. אכל צדקה פעם המתחלקות לעניים אין גניבת דעת דליניהו נמי ידעי שישאל רגילים לפרנס עניי עובדי כוכבים כדלמרי' בזמן ג' גיטין (דף סא. ב.) מפרנסין עניי עובדי כוכבים עם עניי ישראל עס עניי ישראל כאלו קיים עולם מלא אחת [מישראל] כאלו קיים עולם מלא [פסדקו לה]. וכתב (בראשית ד) קול דמי אחיך דמו ודס זרעיתיו אף כשאתה מניקס דמי אחיך עמך מעלה עליך חייו וחי זרעיתיו שמה טובה מרובה ממדת פורענות: מונזו המלך. צנה של הילני המלכה מורע השמנוניס: כשאמס מארץ סלמח. אף משמים נשקף הצדק לשלם גמול: נשקף מניט כמו נשקפה ותיצב (שופטים ה). כלומר זכות הצדקה מניט ומסמכל למטה: מכוון כסוף. גניזתן חמת מכוון הכסא: (במקום) [דנך] שושה פירות. והקרן קיים לעו"כ והפירות אולכ צמיי שנלמך כי פרי מעלליהם יאכלו: אלוירו נפשות.

שנלמך ולוקח נפשות חסכ צהאי קרא: בתנ"י טרקלין ומורן. מניי פלטין: ציט שלחין. מתוך שיש לו מעיין וצידו וזקקו מדיך אס אין צו ט' קבין וזרעין צו שאר זרעים לפיכך אפילו צפחות מכלן יש צו דין חלוקה: אפילו צפחות מכלן יחלוקו. משום דצעי למימתי ובכצבי הקדש אע"פ שניהם רואים לא יחלוקו מני רישא א: כצבי הקדש. כ"ד ספרים והיו רגילים לכותבן גבלין כס"מ שלוו לפיכך גבלי הדנן חתמן: גב' חוץ משל פתחים. חצר של שניהם שני צמים פתוחין לתוכה ולפני הפתח ארבע אמות לורך הצית הן לפרק משאו מעל חמורו וחוץ מאלות ד' אמות לריך שיהא ארבע אמות לשאר תשמישין: חצר מתחלקת לפתחי'. היתה לו חצר ובה שני צמים ואלה מזה פתוחין השני לו שני פתחים לחצר ולצד אחד אין פתח אחד אין פתח אחד וזה שיש לו חצר אחת ואם לאו אין חולקין א' אימתי בזמן שאין שניהם רוצים יאבל בזמן ששניהם רוצים אפי' פחות מכאן יחלוקו וכתבתי הקדש אע"פ ששניהם רוצים לא יחלוקו: גב' א"ר אסי אמר ר' יוחנן ארבע אמות שאמרו חוץ משל פתחים תניא נמי הכי אין חולקים את החצר עד שיהא בה שמונה אמות לזה ושמונה אמות לזה והא אגן תנן ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה חדרבי אסי שמע מינה ואיכא דרמי להו מירמא תנן אין חולקין את החצר עד שיהא בה ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה והתניא שמונה אמות לזה ושמונה אמות לזה א"ר אסי אמר ר' יוחנן ארבע אמות שאמרו חוץ משל פתחים אמר רב הונא חצר מתחלקת לפי פתחיה ורב חסדא אמר ינותנין ארבע אמות לכל פתח ופתח והשאר חולקין בשוה תניא כוותיה דרב חסדא פתחים שבחצר יש להן ארבע אמות היה לזה פתח אחד ולזה שני פתחים זה שיש לו פתח אחד נוטל ארבע אמות וזה שיש לו שני פתחים נוטל שמונה אמות והשאר חולקין בשוה היה לזה פתח רחב שמונה אמות נוטל שמונה אמות כנגד הפתח וארבע אמות בחצר ארבע אמות בחצר מאי עבידתייהו אמר אביי להכי קאמר נוטל שמונה אמות באורך החצר וארבע אמות ברוחב החצר אמר אבימי' הא פירא דסופלי יש לו ארבע אמות לכל רוח ורוח יולא אמן אלא דלא מייחד ליה פתח אבל

החצר למי שגייע לו האכסדרה אין נוטל ד' אמות חוץ לאכסדרה כמו לפתח דעטמא מאי אמרו דנוטל ד' אמות כנגד פתחו בחצר כדי עבודת הפתח משאו מעל גבי בהמתו בהי' ד' אמות ואינו רוצה ללכתן ולטעון ביתו מובל בהמתו אבל הכא באכסדרה זו הואיל שאין לה דפנות סביב אפשר לו דעיל באכסדרה זו (דבי בי רב שלומדין שם הלמדיים שיש לה ג' דפנות) ומפרק דבלאו הכי נמי מטונגות מן הובליים וכן הגשמים וליהי אין צריכין ד' אמות:

דלא סיימוה קמיה. דר' אמר דלעני עובדי כוכבים חלקן רבא והנך דלמנן לעיל (דף טו. ב.) דשדרה נמי איפרא הורמני למנוה רבה משום שלום מלכות נמי קבלינהו ולא אפשר ליה לחלקן לעני עובדי כוכבים דאסור לגנוז דעת הצדקה ופילו דעמו של עובד כוכבים [חולין לה]. אכל צדקה פעם המתחלקות לעניים אין גניבת דעת דליניהו נמי ידעי שישאל רגילים לפרנס עניי עובדי כוכבים כדלמרי' בזמן ג' גיטין (דף סא. ב.) מפרנסין עניי עובדי כוכבים עם עניי ישראל עס עניי ישראל כאלו קיים עולם מלא אחת [מישראל] כאלו קיים עולם מלא [פסדקו לה]. וכתב (בראשית ד) קול דמי אחיך דמו ודס זרעיתיו אף כשאתה מניקס דמי אחיך עמך מעלה עליך חייו וחי זרעיתיו שמה טובה מרובה ממדת פורענות: מונזו המלך. צנה של הילני המלכה מורע השמנוניס: כשאמס מארץ סלמח. אף משמים נשקף הצדק לשלם גמול: נשקף מניט כמו נשקפה ותיצב (שופטים ה). כלומר זכות הצדקה מניט ומסמכל למטה: מכוון כסוף. גניזתן חמת מכוון הכסא: (במקום) [דנך] שושה פירות. והקרן קיים לעו"כ והפירות אולכ צמיי שנלמך כי פרי מעלליהם יאכלו: אלוירו נפשות.

שנלמך ולוקח נפשות חסכ צהאי קרא: בתנ"י טרקלין ומורן. מניי פלטין: ציט שלחין. מתוך שיש לו מעיין וצידו וזקקו מדיך אס אין צו ט' קבין וזרעין צו שאר זרעים לפיכך אפילו צפחות מכלן יש צו דין חלוקה: אפילו צפחות מכלן יחלוקו. משום דצעי למימתי ובכצבי הקדש אע"פ שניהם רואים לא יחלוקו מני רישא א: כצבי הקדש. כ"ד ספרים והיו רגילים לכותבן גבלין כס"מ שלוו לפיכך גבלי הדנן חתמן: גב' חוץ משל פתחים. חצר של שניהם שני צמים פתוחין לתוכה ולפני הפתח ארבע אמות לורך הצית הן לפרק משאו מעל חמורו וחוץ מאלות ד' אמות לריך שיהא ארבע אמות לשאר תשמישין: חצר מתחלקת לפתחי'. היתה לו חצר ובה שני צמים ואלה מזה פתוחין השני לו שני פתחים לחצר ולצד אחד אין פתח אחד אין פתח אחד וזה שיש לו חצר אחת ואם לאו אין חולקין א' אימתי בזמן שאין שניהם רוצים יאבל בזמן ששניהם רוצים אפי' פחות מכאן יחלוקו וכתבתי הקדש אע"פ ששניהם רוצים לא יחלוקו: גב' א"ר אסי אמר ר' יוחנן ארבע אמות שאמרו חוץ משל פתחים תניא נמי הכי אין חולקים את החצר עד שיהא בה שמונה אמות לזה ושמונה אמות לזה והא אגן תנן ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה חדרבי אסי שמע מינה ואיכא דרמי להו מירמא תנן אין חולקין את החצר עד שיהא בה ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה והתניא שמונה אמות לזה ושמונה אמות לזה א"ר אסי אמר ר' יוחנן ארבע אמות שאמרו חוץ משל פתחים אמר רב הונא חצר מתחלקת לפי פתחיה ורב חסדא אמר ינותנין ארבע אמות לכל פתח ופתח והשאר חולקין בשוה תניא כוותיה דרב חסדא פתחים שבחצר יש להן ארבע אמות היה לזה פתח אחד ולזה שני פתחים זה שיש לו פתח אחד נוטל ארבע אמות וזה שיש לו שני פתחים נוטל שמונה אמות והשאר חולקין בשוה היה לזה פתח רחב שמונה אמות נוטל שמונה אמות כנגד הפתח וארבע אמות בחצר ארבע אמות בחצר מאי עבידתייהו אמר אביי להכי קאמר נוטל שמונה אמות באורך החצר וארבע אמות ברוחב החצר אמר אבימי' הא פירא דסופלי יש לו ארבע אמות לכל רוח ורוח יולא אמן אלא דלא מייחד ליה פתח אבל

החצר למי שגייע לו האכסדרה אין נוטל ד' אמות חוץ לאכסדרה כמו לפתח דעטמא מאי אמרו דנוטל ד' אמות כנגד פתחו בחצר כדי עבודת הפתח משאו מעל גבי בהמתו בהי' ד' אמות ואינו רוצה ללכתן ולטעון ביתו מובל בהמתו אבל הכא באכסדרה זו הואיל שאין לה דפנות סביב אפשר לו דעיל באכסדרה זו (דבי בי רב שלומדין שם הלמדיים שיש לה ג' דפנות) ומפרק דבלאו הכי נמי מטונגות מן הובליים וכן הגשמים וליהי אין צריכין ד' אמות: